

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 9402

Doknr.
434273

Dato
06-01-2017

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 9. december 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 139 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 139:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen fra advokat Vivian Jørgensen af 27. september 2016, jf. SOU alm. del – bilag 74. Herunder bedes ministeren forholde sig til Vivian Jørgensens udsagn om, at forældreansvarsloven ikke beskytter børn mod overgrebsadfærd, men derimod – i visse tilfælde – kan tvinge mødre og børn til en skadelig kontakt med barnets far. Endelig bedes ministeren kommentere de lovændringer, som foreslås af advokat Vivian Jørgensen.”

Svar:

Henvendelsen fra advokat Vivian Jørgensen giver mig anledning til følgende generelle bemærkninger:

Efter forældreansvarsloven har et barn ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Afgørelser om samvær træffes af Statsforvaltningen efter forældreansvarsloven, hvor de styrende hensyn er barnets bedste og barnets perspektiv.

Efter lovens § 4 skal alle afgørelser således træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, og efter § 5 skal der i alle forhold vedrørende barnet tages hensyn til barnets egne synspunkter alt efter alder og modenhed. Det fremgår videre af lovens § 34, at barnet skal inddrages under en sag om forældreansvar, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk.

Det er således et helt grundlæggende princip i forældreansvarsloven, at alle afgørelser skal træffes efter, hvad der er bedst for barnet. Kriteriet tager udgangspunkt i artikel 3 i FN's Børnekonvention og tolkes som den bedst tænkelige løsning for det enkelte barn og beror på en individuel vurdering af netop dette barns forhold – herunder barnets egen indstilling – sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen.

Samvær kan afslås eller ophæves, hvis det er bedst for barnet. Dette kan være relevant, hvor der er alvorlige problembelastninger hos en samværsforælder som f.eks. psykiske problemer, vold i familien eller anden grænseoverskridende adfærd.

Er det i en samværssag klart, at et barn udsættes for vold eller grænseoverskridende handlinger af en samværsforælder, skal Statsforvaltningen hurtigst muligt fjerne muligheden for overgreb ved at ophæve/suspendere samværet eller ved at fastsætte

samvær under overvågning. På den anden side skal Statsforvaltningen også søge at undgå, at samværsforælders forbindelse med barnet afbrydes som følge af grundløse og/eller chikanøse beskyldninger. Det er i alle sager afgørende, at der foretages en konkret og individuel vurdering af de i sagen foreliggende oplysninger, og de oplysninger der kan bibringes sagen i form af f.eks. børnesagkyndige undersøgelser m.v.

I sager om vold eller grænseoverskridende handlinger skærpes kravene til Statsforvaltningens sagsoplysning. Sagsbehandlingen i sådanne sager indebærer således krav om dokumentation af samværsforælders forhold og ofte også behov for en børnesagkyndig vurdering af navnlig barnets forhold, herunder dets relationer til samværsforælderen. En måde at belyse forælders forhold på kan være at indhente en sagkyndig erklæring om forælderen. Dette kan eksempelvis være en erklæring udfærdiget af en psykolog, psykiater eller misbrugsekspert. Statsforvaltningen kan også iværksætte en børnesagkyndig undersøgelse, hvor de indbyrdes relationer kan afdekkes nærmere.

Statsforvaltningen vil ligeledes kunne henvende sig til barnets bopælskommune for at indhente oplysninger om barnet og familiens situation og gøre kommunen opmærksom på familiens situation, så kommunen kan vurdere, om der er behov for at iværksætte hjælpeforanstaltninger for barnet eller familien, hvis dette ikke allerede er tilfældet.

Med satspuljeaftalen for 2013 blev der afsat permanente midler til at styrke børnenes situation i konflikter mellem forældrene. Initiativet omfatter bl.a. udvikling af et særligt spor for de meget konfliktfyldte sager gennem en styrkelse af det børnesagkyndige element i form af tværfaglige møder med deltagelse af både en jurist og en børnesagkyndig. Aftalen omfatter også et styrket samarbejde mellem Statsforvaltningen og kommunerne i de meget konfliktfyldte sager, f.eks. sager hvor der er påstand om vold eller grænseoverskridende handlinger (det særlige spor). Samarbejdet skal sikre, at den relevante faglige viden og et eventuelt konkret kendskab til familiens forhold hurtigt og smidigt samles. På den måde sikres en mere fokuseret afdækning af eventuelle yderligere behov for undersøgelser, og der skabes grundlag for den mest hensigtsmæssige løsning for barnet.

Statsforvaltningen kan i sager om tvangsfuldbyrdelse af samvær tilbyde udkørende børnesagkyndig rådgivning. Dette betyder, at fogedretten kan udsætte sagen om tvangsudlevering, så en børnesagkyndig medarbejder fra Statsforvaltningen kan forsøge at finde en forligsmæssig løsning med forældrene i eget hjem. Formålet er først og fremmest at undgå anvendelse af umiddelbar magt ved fuldbyrdelse af forældresvar.

Den tidligere regering har i september 2016 lanceret et udspil på det familieretlige område, som skal skabe et enkelt og enstrengt system for de familieretlige sager og bl.a. sikre det nødvendige samspil med håndteringen af eventuelle socialretlige problemer og udfordringer i familien.

Tilrettelæggelsen af et nyt familieretligt system rummer flere forskellige aspekter, som afdækkes af en arbejdsgruppe. Arbejdsgruppens rapport vil danne grundlag for politiske forhandlinger i foråret 2017, som jeg ser meget frem til.

Med venlig hilsen
Mai Mercado